

تعیین الگوی بهینه تخصیص نهاده‌های تولید به زیربخش‌های کشاورزی

مرتضی راعی دهقی^{*}^۱، علی کریمی^۲، فرزاد کریمی^۳

تاریخ دریافت: ۹۲/۱۲/۲۶ تاریخ پذیرش: ۹۳/۰۳/۱۸

چکیده

محدودیت منابع و عوامل تولید از بزرگترین چالش‌های اقتصادی است. از این رو در این تحقیق سعی شده است تا با استفاده از ترکیب روش اقتصادسنجی پانل دیتا و مدل برنامه‌ریزی هندسی (حالت خاصی از برنامه‌ریزی غیر خطی)، الگویی در راستای تعیین تخصیص بهینه مهم‌ترین نهاده‌های تولید به زیربخش‌های مختلف کشاورزی کشور تعیین گردد. هدف این الگو دستیابی به بیشترین حجم ارزش افزوده در بخش کشاورزی با توجه به محدودیت منابع و نهاده‌های تولید می‌باشد. متغیرهای تصمیم در این تحقیق مقدار و درصد بهینه تخصیص نیروی کار، حجم سرمایه‌گذاری و انرژی به هر یک از بخش‌های زراعت، باغبانی، دامداری، طیور، شیلات و صنایع تبدیلی و تکمیلی می‌باشد. دوره‌ی زمانی مورد استفاده در این تحقیق ۷ ساله (۱۳۷۵ تا ۱۳۸۸) و به صورت مقطعی می‌باشد. نتایج این تحقیق درصدهای بهینه تخصیص نهاده‌های تولید را به هر یک از زیربخش‌های کشاورزی تعیین نموده که حاکی از آن است که الگوی فعلی تخصیص نهاده‌های نیروی کار، حجم سرمایه‌گذاری و نهاده‌ی انرژی در زیربخش‌های کشاورزی کشور بهینه نمی‌باشد و با اجرای الگوی بهینه پیشنهادی کشور می‌تواند به ۵٪ ارزش افزوده بیشتر (عنی حدود ۱۸۷۳۰ میلیارد ریال) در بخش کشاورزی دست یابد.

طبقه‌بندی *JEL*: Q18, C61, E65

۱- استادیار گروه مدیریت دانشگاه آزاد اسلامی واحد مبارکه.

۲- کارشناس ارشد سازمان هوافضایی کشور، تهران.

۳- استادیار اقتصاد دانشگاه آزاد اسلامی واحد مبارکه.

* نویسنده‌ی مسئول مقاله: dr_mraeidehaghi@yahoo.com

واژه‌های کلیدی: تخصیص بهینه نهاده‌های تولید، برنامه‌ریزی غیر خطی مقید، برنامه‌ریزی هندسی، پانل دیتا، تابع تولید.

پیشکفتار

در این تحقیق مهم‌ترین زیربخش‌های تولیدی در بخش کشاورزی کشور به شش گروه زراعت، باغبانی، دامداری(سبک و سنگین)، طیور، شیلات و صنایع تبدیلی و تکمیلی تقسیم‌بندی شده است. سوال اصلی تحقیق این است که با توجه به دو بخش عرضه(تولید) و تقاضا(صرف) محصولات در این زیربخش‌ها و همچنین لحاظ محدودیت‌های پیش روی در میزان دسترسی به مهم‌ترین نهاده‌های تولیدی در این زیربخش‌ها، مناسب‌ترین الگوی بهینه‌ی تخصیص نهاده‌ها و عوامل تولید موجود در بخش کشاورزی به این زیربخش‌ها چگونه و به چه میزانی می‌باشد؟ از سویی دیگر مهم‌ترین نهاده‌های تولیدی بخش کشاورزی در این تحقیق در قالب سه عامل نیروی کار، سرمایه و انرژی تقسیم شده است. لازم به توضیح است که در این تحقیق منظور از سرمایه، مجموع سرمایه‌گذاری‌های صورت گرفته در هر یک از زیر بخش‌های کشاورزی کشور می‌باشد که مشتمل بر سرمایه‌گذاری‌های بخش خصوصی، اعتبارات، یارانه‌ها و بودجه‌های دولتی و تسهیلات بانکی می‌باشد. این در حالی است که تابع هدف مساله در فرآیند تخصیص بهینه منابع تولید در این تحقیق، دستیابی به بیشترین میزان ارزش افزوده برای کشور در تولید این محصولات با توجه به نیاز بخش تقاضا(صرف) و مقدار در دسترس نهاده‌های تولید مورد نظر(قیود و محدودیت‌ها) می‌باشد. دهستانیان و همکاران(۱۳۸۰) در مطالعه‌ای به تخصیص بهینه‌ی عوامل در تولید انگور در استان خراسان پرداختند. این مطالعه در طی دوره‌ی ۱۳۷۸ و بر روی ۱۱۲ تولیدکنندگی انگور استان خراسان صورت گرفت. نتایج نشان داد که اکثر کشاورزان ریسک گریز بوده و بین مقادیر واقعی و بهینه‌ی مصرف نهاده‌ها فاصله‌ی زیادی وجود دارد. همچنین عملکرد باغداران در جهت ناپایداری کشاورزی بوده و در این فرآیند عوامل اقتصادی و اجتماعی نقش مهمی را ایفا می‌کند. صادقی و همکاران(۱۳۸۶) در مطالعه‌ای با استفاده از برنامه‌ریزی خطی به بیشینه‌سازی سود در زمین‌های کشاورزی پرداختند. تحقیق حاضر در حوزه‌ی آبخیز بریموند به مساحت ۹۵۷۲ هکتار در استان کرمانشاه به منظور بیشینه‌سازی سودده‌ی کاربری اراضی منطقه با رعایت الگوهای کاهش هدررفت منابع برای دستیابی به توسعه‌ی پایدار صورت گرفته است. نتایج به دست آمده نشان داد که با توزیع بهینه‌ی کاربری اراضی علاوه بر کاهش هدررفت منابع، سود سالانه ۱۸/۶۲٪ افزایش یافته که با کاهش سطح اراضی دیم و افزایش اراضی با غی در منطقه و با رعایت تمام محدودیت‌های اعمال شده در مدل به دست آمده است. نبیان(۱۳۸۴) در مطالعه‌ای به بررسی بهره‌وری و تخصیص بهینه‌ی عوامل تولید گوشت مرغ در دو بخش تعاضوی و خصوصی در استان

کرمان پرداخت. در این راستا با استفاده از روش نمونه‌گیری تصادفی، ۲۲ واحد تعاونی و ۱۵۰ واحد خصوصی انتخاب و داده‌های لازم از طریق تکمیل پرسشنامه جمع‌آوری گردید. همچنین بهره‌وری نهایی عوامل تولید با استفاده از رهیافت تابع تولید و در نظر گرفتن فرم کاب داگلاس محاسبه شد. در پایان نتایج این تحقیق نشان داد که بهره‌وری متوسط و بهره‌وری نهایی نیروی کار در واحدهای تعاونی بیش از واحدهای خصوصی است و واحد تعاونی و خصوصی از نهاده دان مرغ در حد بهینه، از نیروی کار بیش از حد بهینه، از عوامل تولید بهداشت و درمان، آب و برق کمتر از حد بهینه و واحد تعاونی از عامل تولید سوخت در حد بهینه و واحدهای خصوصی بیش از حد بهینه استفاده کرده‌اند. مهرابی بشرآبادی(۱۳۸۴) در مطالعه‌ای به بررسی بهره‌وری و تخصیص عوامل تولید در محصولات باگی استان کرمان پرداخت. در این تحقیق با نمونه‌گیری از ۲۷۳ بهره‌بردار و با استفاده از تخمین تابع تولید و قیمت محصولات و عوامل تولید، ارزش تولید نهایی عوامل تولید در محصولات پست، خرما و مرکبات استان کرمان محاسبه شد. نتایج این تحقیق نشان داد که در وضع موجود تخصیص بسیاری از عوامل تولید به طور بهینه انجام نمی‌گیرد و تخصیص بهینه‌ی منابع می‌تواند منجر به افزایش سودآوری و درآمد کشاورزان گردد. محمدی(۱۳۸۷) در مطالعه‌ای به تخصیص بهینه‌ی منابع در زراعت گندم استان فارس پرداخته است. جمعیت مورد مطالعه گندمکاران (آبی و دیم) استان فارس بوده که بر اساس روش نمونه‌گیری چندمرحله‌ای، ۴۲۷ نمونه از گندمکاران شهرستان‌های شیراز، فسا، کازرون و اقلید انتخاب گردید. نتایج مطالعه نشان داد که در مناطق مورد مطالعه برای تمامی نهاده‌های لحاظ شده در مدل به جز نیروی کار، تولید نهایی مشبت و کوچک‌تر از تولید متوسط می‌باشد. همچنین به کارگیری اکثر نهاده‌های کشاورزی فراتر از حد بهینه بوده و بین الگوی فعلی و الگوی بهینه مصرف نهاده‌ها تفاوت وجود دارد. همچنین بهره‌وری نهایی نهاده‌های لحاظ شده در مدل به جز نیروی کار در گروه دوم بیشتر از گروه اول است و در اکثر مناطق مورد مطالعه میزان بذر، کودشیمیابی، سموم اثر فزاينده و کاربرد تراکتور، آب و سطح زیر کشت اثر کاهنده بر ریسک تولید را نشان می‌دهند. نظری و مقیسه(۱۳۸۸) در مطالعه‌ای به تحلیل بهره‌وری و تخصیص بهینه‌ی عوامل تولید سویا پرداختند. به منظور دستیابی به این هدف در این مطالعه توابع تولید بیولوژیکی سویا، به صورت توابع خطی، کاب داگلاس، ترانسلوگ و تابع تولید درجه دوم با استفاده از داده‌های تلفیقی مربوط به استان گلستان تحت سیستم‌های معادلات غیر خطی برآورد گردیده‌اند. نتایج تخمینی نشان داد که تمامی الگوها در سطح ۹۵٪ معنی‌دار می‌باشند. براساس نتایج این تحقیق، کشاورزان در استفاده از نهاده‌ی کود شیمیابی اقتصادی عمل نکرده و بیشتر از میزان بهینه‌ی اقتصادی آن مصرف نموده‌اند. همچنین بارندگی به عنوان یک عامل تعیین کننده در فرآیند تولید سویا مطرح بوده و کشش پذیری محصول نسبت به نهاده‌های باکتری

و بذر مصرفی و همچنین بارندگی کمتر از یک می‌باشد و ضریب تابع کشش‌بذر است. بنابراین استفاده‌ی بیشتر از این نهاده‌ها در راستای افزایش تولید توصیه می‌گردد. در نهایت نیز مثبت بودن اثر بارندگی نشان می‌دهد که سرمایه‌گذاری در سیستم‌های آبیاری بارانی تولید را افزایش خواهد داد. کریمی و زاهدی کیوان(۱۳۸۹) در مطالعه‌ای به کمک منطق فازی به تخصیص بهینه‌ی اعتبارات بانکی به مقاضیان در بخش‌های مختلف کشاورزی پرداختند. در این تحقیق از مدل برنامه‌ریزی خطی چند شاخصه فازی استفاده شده است. نتایج تحقیق حاکی از آن بود که الگوی بهینه‌ی تخصیص تسهیلات باید به صورت ۱۳/۲۴٪ بخش زراعت، ۰/۱٪ بخش باطنی، ۱۱/۶۲٪ بخش دامداری، ۰/۵٪ بخش طیور، ۶/۶۲٪ بخش شیلات، ۰/۵٪ بخش منابع طبیعی، ۰/۵٪ بخش ماشین آلات، ۰/۱۸٪ بخش خدمات کشاورزی، ۲۳/۲۵٪ بخش صنایع کشاورزی و ۰/۷٪ بخش‌های غیر کشاورزی تغییر یابد. از این رو، الگوی فعلی تخصیص اعتبارات و تسهیلات بانک کشاورزی بهینه نبوده و نیاز به تعدیل و بازنگری در درصد‌ها و مقادیر تسهیلات دارد.

این مقاله در چهار بخش تدوین شده است. بخش اول مقدمه، بخش دوم به بیان مواد و روش‌های تحقیق و بخش سوم به شرح نتایج و بحث پرداخته است. در بخش پایانی مقاله نیز نتیجه‌گیری و پیشنهادات ارائه گردیده است.

مواد و روش‌ها

روش تحقیق مورد استفاده در این پژوهش مرکب از روش‌های پیمایشی و کتابخانه‌ای می‌باشد. هدف این مطالعه تعیین الگوی بهینه‌ی تخصیص مهم‌ترین نهاده‌های تولید(نیروی کار، سرمایه و انرژی) به زیربخش‌های کشاورزی کشور(زراعت، باطنی، دامداری، طیور، شیلات و صنایع تبدیلی) می‌باشد. برای دستیابی به این هدف ابتدا با استفاده از روش‌های اقتصادستجو مناسب تابع تولید هریک از این زیربخش‌ها را بر اساس متغیرهای تصمیم مورد نظر در طی دوره‌ی تحقیق برآورد نموده و سپس با توجه به قیود و محدودیت‌های پیش روی این زیربخش‌ها و با بهره‌گیری از روش‌های برنامه‌ریزی ریاضی مناسب اقدام به بهینه‌سازی و تعیین مقادیر بهینه‌ی آنها برای هر یک از زیربخش‌های مورد نظر می‌نماییم. در این پژوهش در ابتدا و در راستای دستیابی به اهداف مساله از مفهوم تابع تولید و برآورد آن برای هر یک از زیربخش‌های مطرح شده استفاده می‌گردد. رابطه‌ی (۱) فرم کلی تابع تولید هر یک از زیربخش‌های کشاورزی را نشان می‌دهد.

$$(1) \quad Y_j = F_j(L_j, I_j, E_j) \Rightarrow j = 1, 2, 3, 4, 5, 6$$

در این رابطه Y_j معرف میزان تولید(بر حسب تن) زیربخش کشاورزی j است که در آن $j = 1, 2, 3, 4, 5, 6$ بوده و به ترتیب معرف اندیس بخش زراعت، دامداری، باطنی، طیور، شیلات و

صنایع تبدیلی می‌باشد. همچنین متغیر E معرف میزان انرژی و سوخت^۱ (بر حسب کیلوژول) مورد استفاده در تولیدات زیربخش زام در دو بعد انرژی‌های فسیلی و برق، I معرف مجموع سرمایه‌گذاری‌های صورت گرفته در زیربخش زام (بر حسب میلیون ریال)^۲ و L معرف تعداد نیروی کار شاغل در زیربخش زام (بر حسب نفر) می‌باشد. اطلاعات مورد نیاز در این پژوهش از سالنامه‌های آماری سازمان جهاد کشاورزی و بانک کشاورزی در طی سال‌های ۱۳۷۵ تا ۱۳۸۸ (البته به صورت مقطعی) تهییه گردیده است. همچنین از آنجایی که داده‌های سری زمانی برای متغیرهای مورد نظر در هر یک از زیربخش‌های کشاورزی مورد مطالعه به‌طور کامل موجود نبود و تنها این داده‌ها برای برخی از مقاطع زمانی (سال‌های ۱۳۷۵، ۱۳۷۸، ۱۳۸۰، ۱۳۸۳، ۱۳۸۵ و ۱۳۸۸) و از سویی دیگر برای برخی از استان‌های کشور موجود می‌باشد؛ لذا برای رفع این مشکل توابع تولید برای هریک از زیربخش‌های کشاورزی در مهم‌ترین استان‌های تولیدکننده‌ی این محصولات و در طی مقاطع زمانی در دسترس به کمک روش پانل دیتا برآورد گردید. لذا روش اقتصادسنجی مورد استفاده در این پژوهش روش پانل دیتا می‌باشد. لازم به ذکر است که با توجه به اهداف مساله، نتایج مطالعات و تحقیقات پیشین، در دسترس نبودن آمار و اطلاعات کافی، وجود پیچیدگی‌ها و مشکلات فراوان در تحلیل‌های آماری مربوط به مدل پانل دیتا در توابع ترانسلوگ و ترانسدنتال و از همه مهم‌تر سازگاری بالای بخش کشاورزی با تابع تولید کاب داگلاس در این تحقیق از فرم تبعی این تابع استفاده شده است.^۳ در مرحله‌ی بعد نیز بعد از برآورد توابع تولید نظر برای هر یک از زیربخش‌های کشاورزی، بهینه‌سازی تخصیص نهاده‌های مورد نظر با هدف

۱- از آنجایی که انرژی مورد استفاده در هر یک از زیربخش‌های کشاورزی کشور ترکیبی از انرژی‌های فسیلی (مانند: بنزین، گازوئیل، گاز و نفت) و انرژی برق می‌باشد و با توجه تفاوت در واحد‌های اندازه‌گیری آنها (مانند: لیتر، متر مکعب و وات) لذا به منظور وارد نمودن این متغیر در تابع تولید و محدودیت‌های مسئله از واحد رسمی انرژی یعنی ژول استفاده شده و کلیه واحد‌های انرژی مورد استفاده به این واحد(ژول) تبدیل شده است.

۲- لازم به توضیح است که این سرمایه‌گذاری‌ها شامل: مجموع سرمایه‌گذاری‌های بخش خصوصی؛ اعتبارات دولتی و تسهیلات و وام‌های بانکی اعطای شده به هر یک از زیربخش‌های کشور در طی دوره تحقیق می‌باشد.

۳- لازم به ذکر است که تابع کاب-داگلاس دارای معاییتی از جمله: ثابت بودن کشش‌های جزیی تولید، ناتوانی در نشان دادن نواحی تولید، کشش جانشینی ثابت و عدم امکان نمایش اثر متقابل بین نهاده‌های تولید می‌باشد که این معایب با توجه به اهداف این مطالعه (بهینه‌سازی) خلل جدی در اهداف غایی این پژوهش ایجاد نمی‌کند. لذا با توجه به معایب و مزایای تابع تولید کاب داگلاس و کاربرد وسیع آن در بخش کشاورزی در این تحقیق فرم جبری توابع تولید هر یک از زیربخش‌های کشاورزی مورد نظر در قالب این تابع برآورد می‌گردد. برخی از مزایای این تابع تولید عبارت است از: این تابع از نظر تحلیل فنی به راحتی قابل کارکرد است و نسبت به سایر توابع از نظر آماری در بیشتر اوقات برازش بهتری را ارائه می‌دهد.

دستیابی به بیشترین میزان ارزش افزوده قابل استحصال از زیربخش‌های کشاورزی کشور و با توجه به محدودیت موجود به صورت رابطه‌ی (۲) فرموله می‌گردد.

$$\begin{aligned} \text{MAX } & \sum_{j=1}^6 V_j Y_j = \sum_{j=1}^6 V_j F_j(L_j, I_j, E_j) \\ \text{S.T: } & \end{aligned} \quad (2)$$

$$G^i(L_j, I_j, E_j) \leq b^i \rightarrow i = 1, 2, \dots, m$$

$$L_j, I_j, E_j \geq 0$$

در این رابطه G^i معرف فرم تابعی محدودیت i ام در فرآیند تولید محصول در زیربخش‌های کشاورزی مورد نظر می‌باشد. این رابطه می‌تواند بسته به نوع محدودیت خطی یا غیر خطی باشد. همچنین b^i معرف میزان ارزش افزوده تولید شده توسط هر تن محصول بخش کشاورزی j ام است. در رابطه‌ی (۲) V_j معرف میزان ارزش افزوده تولید شده توسط هر تن محصول بخش کشاورزی j ام است. در رابطه‌ی (۲) متغیرهای تصمیم یا همان مجهولات مساله مقادیر بهینه هر یک از نهاده‌های انرژی و سوخت (ژول)، حجم سرمایه‌گذاری‌های صورت گرفته (میلیون ریال) و حجم نیروی کار شاغل (نفر) در هریک از زیربخش‌های کشاورزی مورد نظر می‌باشد که در نهایت و با حل این مدل برنامه‌ریزی غیرخطی می‌توان مقادیر و سپس درصدهای بهینه‌ی آنها را تعیین نمود. از سویی دیگر با توجه به ساختار کاب-داگلاسی تابع هدف و برخی از محدودیت‌های به کار رفته در رابطه‌ی (۲)، می‌توان برای حل این مدل برنامه‌ریزی غیرخطی از الگوریتم حل مدل‌های برنامه‌ریزی هندسی^۱ بهره جست که این موضوع یکی دیگر از مزیت‌های این تحقیق در بحث روش حل مدل می‌باشد. چرا که در شرایطی که محقق با چندین متغیر تصمیم و ترکیبی از توابع غیرخطی در تابع هدف و همچنین قیود و محدودیت‌های مساله مواجه بوده و در ثانی این محدودیت‌ها نیز ترکیبی از قیود مساوی و نامساوی می‌باشند، استفاده از مدل‌های بهینه‌سازی سنتی و روش‌هایی مانند کان تاکر بسیار پیچیده بوده و ممکن است محقق را در دستیابی به اهداف مساله با مشکلات جدی و عدیدمای روبرو سازد (جفرسون و مایلز، ۲۰۰۷). همچنین ذکر این نکته ضروری است که در این تحقیق از نرم‌افزار STATA برای برآورد توابع تولید و آزمون‌های آماری و اقتصادسنجی پانل دیتا و همچنین از نرم افزار MAPLE11 برای حل مدل برنامه‌ریزی ریاضی هندسی مقید استفاده شده که در ادامه به تشریح جبری این تکنیک‌ها پرداخته می‌شود.

الف) روش داده‌های تلفیقی نامتوازن

قبل از بحث در مورد روش داده‌های تلفیقی^۱ در ابتدا لازم است تا مزایای استفاده از این روش مطرح گردد. اولین مزیت این روش فراهم آوردن امکان اندازه‌گیری اثرات متغیرهای مستقل هم در طول زمان و هم در بین مقاطع (استان‌ها) می‌باشد. همچنین علاوه بر مزیت فوق، این روش نسبت به داده‌های سری زمانی و مقطعي^۲، مزایای دیگری نیز دارد. برای مثال در این روش، تعداد مشاهده‌های قابل دسترسی افزایش می‌یابد. زیرا هم از داده‌های سری زمانی و هم از داده‌های مقطعي استفاده می‌گردد و لذا با داده‌های بیشتر می‌توان برآوردهای قابل اطمینان‌تری به دست آورد. همچنین این روش، ابزار مطمئن‌تری را برای تحلیل ماهیت جملات اخلاق مشاهده نشده و یا نهفته فراهم می‌سازد. از سویی دیگر روش داده‌های تلفیقی این توانایی را دارد تا ناهمسانی واریانس انفرادی را کنترل نماید. با این تفاسیر ذکر این نکته ضروری است که روش داده‌های تلفیقی نامتوازن دارای مدل‌های متفاوتی است و یکی از مهم‌ترین چالش‌ها در این روش، انتخاب مدل مناسب برای تجزیه و تحلیل است که برای انتخاب بهترین و مناسب‌ترین روش برآورده می‌باشد از آزمون‌های آماری استفاده نمود. به طور کلی مدل رگرسیون با توزیع‌های جزء خطای یک‌طرفه نامتوازن به صورت رابطه‌ی (۳) می‌باشد.

$$y_{it} = \alpha + X'_{it}\beta + u_{it} \quad u_{it} = \mu_t + v_{it} \quad i=1,2,\dots,N; t=1,2,\dots,T_i \quad (3)$$

که در آن X_{it} یک بردار رگرسیونی $(k-1) \times 1$ است؛ $\mu_i \sim N(0, \sigma_\mu^2)$ و مستقل از $v_{it} \sim N(0, \sigma_v^2)$ است. این مدل نامتوازن است؛ به این معنی که N مقطع مشاهده شده وجود دارد که طول دوره‌ی زمانی آنها متفاوت است (برای $i=1,2,\dots,N$). با نوشتن این معادله به شکل برداری داریم:

$$y = \alpha l_{Nt} + X\beta + \mu = Z\delta + \mu$$

$$\mu = Z_\mu \mu + v$$

که در آن y و Z به ترتیب با ابعاد $n \times k$ و $n \times 1$ هستند و همچنین $\delta' = (\alpha', \beta')$ ؛ $\mu = (\mu_1, \dots, \mu_N)'$ ؛ $Z = diag(l_{T_i})$ ؛ $n = \sum T_i$ ؛ $Z = [l_n, X]$ و $v = (v_{11}, \dots, v_{1T_1}, \dots, v_{N1}, \dots, v_{NT_N})'$ هستند. با این تفاسیر روش حداقل مربعات معمولی بر داده‌های نامتوازن به صورت زیر تعیین می‌گردد.

$$\hat{\delta}_{OLS} = (Z'Z)^{-1}Z'y$$

1- Pooling Data

2- Time Series & Cross Section

در این حالت OLS بهترین برآوردگر خطی بدون تورش است. وقتی که جزو واریانس σ_{μ}^2 برابر با صفر باشد و حتی وقتی که مثبت است؛ برآوردهای OLS هنوز بدون تورش و سازگار است، اما نباید فراموش کرد که خطاهای استاندارد آن با تورش هستند. با این تفاسیر پسماندهای OLS به وسیله‌ی $\hat{\mu}_{OLS} = y - Z\hat{\delta}_{OLS}$ نشان داده می‌شوند (التاگی، ۲۰۰۶).

ب) مدل اثرات ثابت^۱ و آزمون F مقید

اگر در مدل رگرسیونی رابطه‌ی (3) ، μ_i ثابت باشد در این صورت این مدل رگرسیونی می‌بایست با متغیرهای مجازی برآورد گردد. به عبارت ساده‌تر مدل اثرات ثابت یک نمونه ساده رگرسیون خطی است که در آن جمله عرض از مبداء بین مقاطع تغییر می‌نماید. رابطه‌ی زیر حالت کلی مدل اثرات ثابت را نشان می‌دهد.

$$y_{it} = \alpha_i + X'_{it}\beta + \mu_{it} \quad i=1,2,\dots,N; t=1,2,\dots,T_i$$

که در آن فرض شده است که X_{it} ها مستقل از μ_{it} ها هستند. همانطور که ملاحظه می‌گردد اندیس i در جمله عرض از مبداء قرار داده شده است. این موضوع بیان می‌دارد که عرض از مبداء برای مقاطعها می‌توانند متفاوت باشند. این تفاوت می‌تواند به دلیل وجود پیچیدگی‌های خاص هر مقطع نظری سبک، اصول و یا فلسفه مدیریتی، شرایط محیطی و اقتصادی و غیره ایجاد گردد. عبارت اثرات ثابت به این دلیل است که با وجود متفاوت بودن عرض از مبداء در مقاطع، عرض از مبداء هر مقطع در طول زمان تغییر نمی‌کند. باید توجه داشت که اگر T ثابت باشد و N به سمت بی‌نهایت میل نماید، در این صورت فقط برآوردگر اثرات ثابت برای برآورد β سازگار است. همچنین وقتی مدل مناسب اثرات ثابت است، در این صورت برآورد مدل (3) به وسیله‌ی حداقل مربعات تلفیقی^۲ یا (PLS) تخمین‌های ناسازگار و تورش‌دار از پارامترهای رگرسیون را ایجاد می‌نماید، زیرا PLS متغیرهای مجازی انفرادی را حذف می‌کند. در حالی که آنها برای مدل کاملاً مناسب هستند. آزمونی که می‌تواند اهمیت این متغیرهای مجازی را نشان دهد، آزمون F مقید است. در این آزمون فرضیه‌ی صفر به صورت $H_0: \mu_1 = \mu_2 = \dots = \mu_{N-1} = 0$ در نظر گرفته می‌شود، لازم به توضیح است که این آزمون به آزمون F لیمر نیز مشهور بوده و با استفاده از رابطه‌ی (4) می‌توان مقدار F آن را محاسبه نمود.

$$F = \frac{(R_{FE}^2 - R_{PLS}^2)/(N-1)}{(1-R_{FE}^2)/(NT-N-K)} \approx F_{N-1, N(T_i-1)-k} \quad (4)$$

1 -Fixed Effects

2 -Pooling Least Squares (PLS)

که در آن R_{FX}^2 و R_{PLS}^2 ، بهترتبیب^۲ به دست آمده از رگرسیون غیر مقید و مقید می‌باشند. همچنین N تعداد مقاطع، K تعداد پارامترها در رگرسیون غیر مقید و T_i نیز تعداد سری زمانی است. در این حالت اگر F محاسبه شده از $F_{N-1,N(T_i-1)-k}$ بزرگ‌تر باشد، آنگاه فرضیه صفر رد می‌شود و در این صورت رگرسیون مقید که با روش PLS برآورد شده بی‌اعتبار به نظر می‌رسد و در نتیجه برآورده به روش تلفیقی اثرات ثابت ترجیح داده می‌شود(چنگ، ۲۰۰۳).

ج) مدل اثرات تصادفی^۱ و آزمون هاسمن^۲

در مدل اثرات ثابت به دلیل زیاد بودن متغیرهای مجازی، درجه آزادی کاهش می‌یابد. به عبارت دیگر از آنجا که در این روش اگر تعداد مقاطع زیاد باشد، سبب می‌شود تا تعداد بسیار زیادی متغیرهای مجازی استفاده شود. در این صورت سبب از دست رفتن درجه آزادی می‌شود. برای رفع این مشکل روشی پیشنهاد شده است که توسط طرفدارانش مدل اجزای خطای (ECM)^۳ یا مدل اثرات تصادفی (RE) نامیده می‌شود. مدل پایه برای RE به صورت رابطه‌ی (۵) می‌باشد:

$$y_{it} = \alpha_i + X'_{it}\beta + \mu_{it} \quad i=1,2,\dots,N; t=1,2,\dots,T \quad (5)$$

که در آن α_i یک متغیر تصادفی با یک مقدار میانگین از α (بدون اندیس i) است و مقدار عرض از مبداء برای هر مقطع می‌تواند به صورت رابطه‌ی زیر بیان شود:

$$\alpha_i = \alpha + \varepsilon_i \quad i=1,2,\dots,N \quad (6)$$

که ε_i یک جمله خطای تصادفی با میانگین صفر و واریانس σ_e^2 است. با جایگزینی رابطه‌ی (۶) در (۵) داریم:

$$y_{it} = \alpha_i + X'_{it}\beta + \mu_{it} + \varepsilon_i = \alpha_i + X'_{it}\beta + \varpi_{it}$$

که $\mu_{it} + \varepsilon_i = \varpi_{it}$ است. به عبارت ساده‌تر در این مدل جزء اخلال متشکل از دو بخش است. یکی ε_i که جزء اخلال مقطع است و دیگری μ_{it} که جزء اخلال ترکیب مقطع و سری زمانی است. مدل اجزای خطاء به این دلیل به این نام خوانده می‌شود که جمله اخلال مرکب شامل دو (یا بیشتر) جزء خطای است. در مورد برآورده به روش اثرات ثابت و تصادفی اتفاق نظر وجود ندارد. هاسمن آزمونی را برای تشخیص روش برآورده ارائه نموده است. بر اساس این آزمون فرضیه صفر دال بر این است که روش اثرات تصادفی کارا و سازگار است و فرضیه‌ی مقابله مبتنی بر این است که روش اثرات ثابت کارا و سازگار است. آزمون هاسمن بر پایه‌ی تفاوت مقدار ضرایب برآورده در دو روش ارائه شده است. بر این اساس آماره آزمون هاسمن به صورت ذیل تعیین می‌گردد. در صورتی که χ^2

1- Random Effects

2- Hausman Test

3- Error Components Model (ECM)

محاسباتی از χ^2 با درجه آزادی k بیشتر باشد، آنگاه فرضیه‌ی صفر رد شده و روش تلفیقی اثرات ثابت انتخاب می‌گردد(چنگ، ۲۰۰۳).

$$w = \chi_{k-1}^2 = [\hat{b} - \hat{\beta}] \phi^{-1} [\hat{b} - \hat{\beta}] \quad \phi = \text{var}[\hat{b} - \hat{\beta}] = \text{var}[\hat{b}] - \text{var}[\hat{\beta}]$$

د) برنامه‌ریزی هندسی

یکی دیگر از انواع مدل‌های برنامه‌ریزی ریاضی، مدل برنامه‌ریزی هندسی می‌باشد. این مدل برنامه‌ریزی دارای کاربردهای بسیار وسیعی در مسائل مدیریتی، اقتصادی و مهندسی می‌باشد. ساده‌ترین مدل برنامه‌ریزی هندسی، مدل نامقید است. فرم کلی این مدل برنامه‌ریزی همانند رابطه‌ی (۷) می‌باشد(جفرسون، ۲۰۰۵).

$$MIN(MAX) \rightarrow Z(X) = \sum_{i=1}^m C_i (\prod_{j=1}^n X_j^{a_{ij}}) \quad a_{ij} \in R, C_i > 0 \quad (7)$$

در این رابطه $a_{ij} \in R$ معرف مجموعه اعداد حقیقی می‌باشد) و C_i اسکالرهاي ثابت مثبت هستند. همانطور که ملاحظه می‌گردد، این تابع معرف مجموع m تابع کاب-داگلاس می‌باشد. اولین راهی که برای حل رابطه‌ی (۷) به ذهن هر خواننده‌ای خطور می‌کند، استفاده از روش‌های بهینه‌سازی کلاسیک است. برای اینکار بهمنظور ساده کردن مدل فرض می‌شود که:

$$P_i(X) = \prod_{j=1}^n (X_j)^{a_{ij}} \rightarrow i = 1, 2, \dots, m \quad (8)$$

با جایگذاری رابطه‌ی (۸) در تابع (۷) مدل برنامه‌ریزی هندسی مذکور به صورت رابطه‌ی (۹) ساده می‌شود.

$$MIN \rightarrow Z(X) = \sum_{i=1}^m C_i P_i(X) \quad (9)$$

شرط اول بهینه‌سازی کلاسیک این است که مشتق اول تابع نسبت به متغیرها باید برابر با صفر قرار داده شود و با حل آن معادلات، مقادیر بهینه‌ی اولیه مشخص می‌گردد. صورت جبری شرط مرتبه اول در مورد رابطه‌ی (۹) را می‌توان در رابطه‌ی (۱۰) مشاهده نمود.

$$\frac{\partial Z(X)}{\partial X_t} = \sum_{i=1}^m C_i a_{it} X_t^{a_{it}-1} (\prod_{j=1, j \neq t}^n X_j^{a_{ij}}) = \sum_{i=1}^m C_i a_{it} (\prod_{j=1}^n X_j^{a_{ij}}) = 0 \quad (10)$$

ملاحظه می‌شود که حل دستگاه معادلات نشان داده شده در رابطه‌ی (۱۰) بسیار پیچیده و دشوار است، اما از آنجایی که رابطه‌ی (۱۰) نشان‌دهنده‌ی n معادله و n مجھول است، لذا شرط اولیه وجود جواب را دارد. برای حل مدل برنامه‌ریزی هندسی مذکور، فرض می‌شود که

($\bar{X} = (\bar{X}_1, \bar{X}_2, \dots, \bar{X}_n)$ معرف بردار جواب‌های بهینه فرضی مساله می‌باشد. با جایگذاری این جواب‌ها در رابطه‌ی (۹)، می‌توان رابطه‌ی (۱۱) را استخراج نمود (جفرسون، ۲۰۰۵).

$$Z(\bar{X}) = \sum_{i=1}^m C_i P_i(\bar{X}) \Rightarrow \left\{ \omega_i = \frac{C_i P_i(\bar{X})}{Z(\bar{X})} \rightarrow i = 1, 2, \dots, m \quad \text{و} \quad \sum_{i=1}^m \omega_i = 1 \right. \quad (11)$$

با ضرب طرفین اولین معادله در رابطه‌ی (۱۱)، رابطه‌ی (۱۲) به سادگی استخراج می‌گردد.

$$\omega_i = \frac{C_i P_i(\bar{X})}{Z(\bar{X})} \rightarrow \omega_i Z(\bar{X}) = C_i P_i(\bar{X}) \quad (12)$$

با جایگذاری رابطه‌ی (۸) در رابطه‌ی (۱۲) و ضرب طرفین تساوی در a_{ij} و جمع طرفین نسبت به اندیس i و با توجه به شرط اولیه‌ی بهینه‌سازی (رابطه‌ی (۱۰)) می‌توان به نتیجه نشان داده شده در رابطه‌ی (۱۳) دست یافت.

$$\begin{aligned} C_i \prod_{j=1}^n (X_j)^{a_{ij}} &= \omega_i Z(\bar{X}) \xrightarrow{\times a_{ij}} C_i a_{ij} \prod_{j=1}^n (X_j)^{a_{ij}} = \omega_i a_{ij} Z(\bar{X}) \\ \xrightarrow{\sum} \sum_{i=1}^m C_i a_{ij} \prod_{j=1}^n (X_j)^{a_{ij}} &= \sum_{i=1}^m \omega_i a_{ij} Z(\bar{X}) \rightarrow \sum_{i=1}^m \omega_i a_{ij} Z(\bar{X}) = 0 \rightarrow j = 1, 2, \dots, n \end{aligned} \quad (13)$$

از آنجایی که $Z(\bar{X}) > 0$ بوده و با توجه به رابطه‌ی (۱۳) می‌توان رابطه‌ی (۱۴) را استخراج نموده و با حل این دستگاه معادلات که خطی نیز می‌باشد، مقادیر بهینه‌ی ω را محاسبه نمود (جفرسون، ۲۰۰۵).

$$\xrightarrow{Z(\bar{X}) > 0} \left\{ \sum_{i=1}^m \omega_i a_{ij} = 0 \quad \text{و} \quad \sum_{i=1}^m \omega_i = 1 \Rightarrow \omega_i^* = ? \right. \quad (14)$$

در مرحله‌ی بعد با کمک گرفتن از رابطه‌ی (۱۲) و ایجاد تغییراتی در آن، طرفین رابطه‌ی جدید را به توان ω_i به ازای $i = 1, 2, \dots, m$ رسانده و سپس روابط به دست آمده را در یکدیگر ضرب می‌نماییم. در مرحله‌ی بعد با کمک گرفتن از قوانین توان ریاضی و روابط استخراج شده در قسمت‌های قبل، در نهایت می‌توان به رابطه‌ی (۱۵) دست یافت. شرح کامل عملیات‌های ریاضی و جبری گفته شده را می‌توان در زیر مشاهده نمود.

$$\begin{aligned}
 Z(\bar{X}) &= \frac{C_i P_i(\bar{X})}{\omega_i} \Rightarrow Z(\bar{X})^{\omega_i} = \left(\frac{C_i P_i(\bar{X})}{\omega_i} \right)^{\omega_i} \Rightarrow \prod_{i=1}^m Z(\bar{X})^{\omega_i} = \prod_{i=1}^m \left(\frac{C_i P_i(\bar{X})}{\omega_i} \right)^{\omega_i} \\
 \Rightarrow Z(\bar{X})^{\sum_{i=1}^m \omega_i} &= \prod_{i=1}^m \left(\frac{C_i P_i(\bar{X})}{\omega_i} \right)^{\omega_i} \xrightarrow{\sum_{i+1}^m \omega_i = 1} Z(\bar{X}) = \prod_{i=1}^m \left(\frac{C_i}{\omega_i} \right)^{\omega_i} \left(\prod_{j=1}^n (\bar{X}_j)^{a_{ij}} \right)^{\omega_i} \quad (15) \\
 &= \prod_{i=1}^m \left(\frac{C_i}{\omega_i} \right)^{\omega_i} \left(\prod_{j=1}^n (\bar{X}_j)^{\sum_{i+1}^m a_{ij} \omega_i} \right)^{\omega_i} \xrightarrow{\sum_{i+1}^m a_{ij} \omega_i = 0} \bar{Z}(\bar{X}) = \prod_{i=1}^m \left(\frac{C_i}{\omega_i} \right)^{\omega_i}
 \end{aligned}$$

از آنجایی که در رابطه (15) مقادیر سمت راست تساوی موجود است، می‌توان با جایگذاری آنها و محاسبه‌ی $Z(\bar{X})$ مقادیر بهینه‌ی متغیرهای مساله یعنی \bar{X} ‌ها را تعیین نمود و به این ترتیب فرآیند حل یک مساله برنامه‌ریزی هندسی نامقید به پایان می‌رسد (جفرسون^۱، ۲۰۰۵). تا اینجا مدل برنامه‌ریزی هندسی به صورت نامقید تشریح گردید. ولی در عمل بشر با مجموعه‌ای از محدودیت‌ها مواجه می‌باشد که بایستی جهت دستیابی به جواب‌های بهینه و دقیق حتماً آنها را در فرآیند تصمیم‌گیری وارد نماید. برای این منظور می‌توان صورت کلی مدل برنامه‌ریزی هندسی مقید را در رابطه (16) مشاهده نمود (دوفین و پترسون^۲، ۲۰۰۶).

$$MAX(MIN) \quad Z = \sum_{t=1}^{T_0} c_{0t} \prod_{j=1}^n X_j^{a_{ij}}$$

S.T :

$$\sum_{t=1}^{T_1} c_{it} \prod_{j=1}^n X_j^{a_{0ij}} \leq b_i \rightarrow i = 1, 2, \dots, m \quad (16)$$

$$\sum_{j=1}^n e_j X_j (\leq \geq) d_k \rightarrow k = 1, 2, \dots, K$$

$$X_j > 0, j = 1, 2, \dots, n$$

در این رابطه پارامترهای c, d, b, a, e معرف ضرایب تابع هدف، ضرایب فنی و ضرایب سمت راست مدل بوده که مقادیر آنها معلوم است و X_j ‌ها معرف متغیرهای تصمیم بوده که مقادیر آنها با حل مدل تعیین می‌گردد. پر واضح است که مدل برنامه‌ریزی (16) یک مدل برنامه‌ریزی غیرخطی^۳ است و لذا نمی‌توان آنها را با الگوریتم‌های معمولی و کلاسیک حل نمود و برای حل آن بایستی از قوانین حل مدل‌های برنامه‌ریزی هندسی مقید و برنامه‌ریزی غیر خطی بهره جست که تشریح آنها

1 - Jefferson

2 - Duffin & Peterson

3 - Non Linear Programming (NLP)

خارج از حوصله این مقاله می‌باشد. با این حال نرم افزارهایی مانند *MAPLE* و *MATLAB* در نسخه‌های جدید قابلیت حل اینگونه مدل‌ها را دارا می‌باشند.

نتایج و بحث

برای دستیابی به اهداف این تحقیق، ابتدا می‌بایست توابع تولید هر یک از زیربخش‌های کشاورزی مورد نظر برآورد گردد. لذا با نگاهی به جداول (۱) تا (۶) این موضوع را می‌توان مشاهده نمود. همانطور که ملاحظه می‌گردد، تابع تولید بخش زراعت، دامداری، طیور و باغبانی با توجه به آمارهای *F* لیمر می‌بایست از روش پانل دیتا و بر اساس آماره هاسمن می‌بایست از نوع *RE* برآورد گردد. این در حالی است که این آماره‌ها برآورد تابع تولید بخش شیلات و صنایع تبدیلی و تکمیلی را از روش پانل دیتا و از نوع *FE* اعلام می‌نمایند. با این تفاسیر صورت برآورد شده‌ی این توابع را می‌توان در زیر مشاهده نمود. با نگاهی به جداول (۱) تا (۶) ملاحظه می‌گردد که تمامی سه نهاده‌ی نیروی کار، حجم سرمایه‌گذاری و انرژی بر روی سطح تولید هر یک از زیربخش‌های کشاورزی مورد نظر دارای اثر مثبت و معنی‌دار می‌باشند.

$Y_1 = 2.63L_1^{0.09}I_1^{1.02}E_1^{0.14}$	$R^2 = 88.32$	تابع تولید بخش زراعت
$Y_2 = 0.12L_2^{0.12}I_2^{0.92}E_2^{0.35}$	$R^2 = 88.56$	تابع تولید بخش دامداری
$Y_3 = 0.82L_3^{0.23}I_3^{1.05}E_3^{0.08}$	$R^2 = 90.42$	تابع تولید بخش باغبانی
$Y_4 = 0.43L_4^{0.09}I_4^{0.86}E_4^{0.26}$	$R^2 = 89.23$	تابع تولید بخش طیور
$Y_5 = 0.58L_5^{0.12}I_5^{0.92}E_5^{0.19}$	$R^2 = 87.46$	تابع تولید بخش شیلات
$Y_6 = 0.06L_6^{0.1}I_6^{1.07}E_6^{0.23}$	$R^2 = 90.63$	تابع تولید بخش صنایع تبدیلی

از سویی دیگر هدف این پژوهش تعیین الگوی بهینه‌ی تخصیص نهاده‌های نیروی کار، سرمایه و انرژی به زیربخش‌های مختلف کشاورزی با هدف کسب بیشترین میزان ارزش افزوده از این بخش‌ها می‌باشد که در این راستا نمی‌توان از محدودیت‌های پیش روی این زیربخش‌ها چشم‌پوشی نمود. لذا واضح است که در راه رسیدن به این هدف محدودیت‌هایی وجود دارد که از مهم‌ترین آنها می‌توان به محدودیت حداقل تعداد نیروی کار شاغل در بخش کشاورزی (محدودیت شماره ۱)، محدودیت حداقل حجم سرمایه‌گذاری‌های صورت گرفته در بخش کشاورزی با توجه به آمارهای موجود در دوره‌ی تحقیق (محدودیت شماره ۲)، محدودیت حداقل میزان انرژی قابل اعطای به بخش کشاورزی (محدودیت شماره ۳)، محدودیت حداقل تقاضای بازار داخلی برای محصولات کشاورزی (محدودیت شماره ۴)، محدودیت حداقل تقاضای بازار داخلی به تفکیک محصولات تولیدی در هر

یک از زیربخش‌های مورد نظر با توجه به آمارهای موجود در دوره تحقیق(محدودیت‌های شماره ۵ تا ۱۰) و محدودیت مثبت بودن مقادیر تخصیص به هر یک از نهاده‌ها(محدودیت شماره ۱۰) را نام برده.

$$\begin{aligned}
 MAX \quad V &= \sum_{j=1}^6 V_j Y_j = 1.2[2.63L_1^{0.09}I_1^{1.02}E_1^{0.14}] + 3.7[0.12L_2^{0.12}I_2^{0.92}E_2^{0.35}] \\
 &+ 12.5[0.82L_3^{0.23}I_3^{1.05}E_3^{0.08}] + 9.7[0.43L_4^{0.09}I_4^{0.86}E_4^{0.26}] + 8.9[0.58L_5^{0.12}I_5^{0.92}E_5^{0.19}] \\
 &+ 18.3[0.06L_6^{0.1}I_6^{1.07}E_6^{0.23}] \\
 S.T: \\
 (1): \sum_{j=1}^6 L_j &\leq 5425000 \quad (2): \sum_{j=1}^6 I_j \leq 635400 \\
 (3): \sum_{j=1}^6 E_j &\leq 34191675850 \quad (4): \sum_{j=1}^6 Y_j \geq 79000000 \\
 (5): Y_1 &\geq 478000000 \quad (6): Y_2 \geq 6800000 \\
 (7): Y_3 &\geq 7500000 \quad (8): Y_4 \geq 5300000 \\
 (9): Y_5 &\geq 1200000 \quad (10): Y_6 \geq 3800000 \\
 (11): L_j, I_j, E_j &> 0 \rightarrow j = 1, 2, \dots, 6
 \end{aligned} \tag{۱۷}$$

با این تفاسیر صورت کلی مساله‌ی برنامه‌ریزی ریاضی هندسی این تحقیق(حالات خاصی از برنامه‌ریزی ریاضی غیرخطی) را می‌توان در رابطه‌ی (۱۷) مشاهده نمود. لازم به توضیح است که در این رابطه V_j معرف میزان ارزش افزوده تولید شده(بر حسب میلیون ریال) در ازای هر تن محصول تولیدی در زیر بخش j ام می‌باشد. در نهایت با حل مدل برنامه‌ریزی ریاضی غیرخطی نشان داده شده در رابطه‌ی (۱۷) می‌توان مقادیر و به تبع آن درصدهای بهینه تخصیص هر یک از نهاده‌ی تولید را به زیربخش‌های کشاورزی مورد نظر تعیین نمود که این نتایج در جداول (۷) تا (۹) و همچنین شکل‌های (۱) تا (۴) قابل مشاهده می‌باشد. همچنین با مقایسه‌ی این مقادیر با درصدهای فعلی تخصیص این نهاده‌ها می‌توان به این موضوع پی برد که آیا الگوی فعلی تخصیص این نهاده به هر یک از زیربخش‌های کشاورزی کشور بهینه بوده یا خیر؟ نتایجی که در جداول (۷) تا (۹) قابل مشاهده است.

نتیجه‌گیری

یکی از بهترین روش‌های دستیابی به بهره‌وری و راندمان مناسب با توجه به کمیابی منابع و نهاده‌های تولید تخصیص بهینه آنها به فعالیت‌های مختلف اقتصادی می‌باشد. امری که با هدف

نهایی علم اقتصاد نیز سازگار است. این موضوع با توجه به جایگاه بخش کشاورزی در اقتصاد ایران از اهمیتی ویژه و مضاعف برخوردار است. با این تفاسیر و بر اساس نتایج بهدست آمده از این پژوهش مشخص می‌گردد که در بخش نهاده‌ی نیروی کار، الگوی فعلی تخصیص این نهاده در میان زیربخش‌های زراعت، باغبانی، دامداری، طیور، شیلات و صنایع تبدیلی و تکمیلی بهترتبیب ۶۲، ۲۲، ۱۱، ۴، ۰/۷ و ۰/۳٪ می‌باشد. این در حالی است که الگوی بهینه تخصیص این نهاده بر اساس مقادیر ۵۶، ۱۳، ۱۹، ۳، ۷ و ۰/۲٪ را در میان زیربخش‌های فوق پیشنهاد می‌نماید. با این تفاسیر ملاحظه می‌گردد که بر اساس نتایج این تحقیق الگوی فعلی تخصیص نهاده‌ی نیروی کار در زیربخش‌های کشاورزی کشور بهینه نبوده و نیاز به تعديل در درصدهای فعلی تخصیص این نهاده وجود دارد. همچنین در میان بخش‌های مذکور، بخش زراعت به بیشترین و بخش دامداری و صنایع تبدیلی به کمترین میزان تغییر و تعديل در درصدهای فعلی تخصیص نیاز دارند. همچنین در زمینه‌ی سرمایه‌گذاری، الگوی فعلی تخصیص این نهاده در میان زیربخش‌های زراعت، باغبانی، دامداری، طیور، شیلات و صنایع تبدیلی و تکمیلی بهترتبیب ۳۵، ۱۳، ۱۸، ۹، ۲ و ۰/۲۳٪ می‌باشد. این در حالی است که الگوی بهینه تخصیص این نهاده می‌باشد بهترتبیب به ۰/۲۸٪ برای زیربخش‌های فوق الذکر تغییر یابد. با این تفاسیر ملاحظه می‌گردد که الگوی فعلی سرمایه‌گذاری در زیربخش‌های کشاورزی کشور بهینه نبوده و برای دستیابی به الگوی بهینه نیازمند تعديل کاهش ۸ و ۴ درصدی در حجم سرمایه‌گذاری‌های بخش زراعت و باغبانی و به تبع آن افزایش ۳، ۲، ۲ و ۵ درصدی بهترتبیب در بخش‌های دامداری، طیور، شیلات و صنایع تبدیلی و تکمیلی می‌باشد. همچنین در میان بخش‌های مذکور، بخش زراعت به بیشترین و بخش طیور و شیلات به کمترین میزان تغییر و تعديل در درصدهای فعلی سرمایه‌گذاری نیاز دارند. در بحث نهاده‌ی انرژی و سوخت نیز الگوی فعلی تخصیص این نهاده در میان زیربخش‌های زراعت، باغبانی، دامداری، طیور، شیلات و صنایع تبدیلی و تکمیلی بهترتبیب ۷، ۹، ۳۵، ۱۸، ۹ و ۰/۲۲٪ می‌باشد. این در حالی است که الگوی بهینه تخصیص این نهاده می‌باشد بهترتبیب به ۰/۲۷٪ برای زیربخش‌های فوق الذکر تغییر یابد. با این تفاسیر ملاحظه می‌گردد که الگوی فعلی تخصیص و استفاده از نهاده انرژی و سوخت در زیربخش‌های کشاورزی کشور بهینه نبوده و برای دستیابی به الگوی بهینه نیازمند کاهش ۳، ۱ و ۶ درصدی در مصرف انرژی و سخت در بخش زراعت، باغبانی و دامداری و به تبع آن افزایش ۲، ۳ و ۵ درصدی بهترتبیب در بخش‌های طیور، شیلات و صنایع تبدیلی و تکمیلی می‌باشد. همچنین در میان بخش‌های مذکور، بخش دامداری به بیشترین و بخش باغبانی به کمترین میزان تغییر و تعديل در درصدهای فعلی مصرف انرژی و سوت نیاز دارند. در پایان با نگاهی به جدول (۹) مشخص می‌گردد که بر اساس الگوی تخصیص

بهینه‌ی نهاده‌ها، مجموع تولیدات زیربخش‌های زراعت و باغبانی به ترتیب ۲۴/۸ و ۳۵/۱ کاهش یافته و در ازای آن مجموع تولیدات زیربخش‌های دامداری، طیور، شیلات و صنایع تبدلی به ترتیب ۱۷/۱، ۳۱/۹، ۱۵۷/۱ و ۳۱٪ افزایش می‌یابد. لذا بر اساس الگوی بهینه در مجموع میزان تولید محصولات کشاورزی کشور در حدود ۱۸٪ کاهش می‌یابد. این موضوع در حالی است که با اجرای این الگوی بهینه و با وجود کاهش ۱۸ درصدی در میزان تولیدات کشاورزی، حدود ۵ درصد به مجموع ارزش افزوده‌ی قابل استحصال از زیربخش‌های کشاورزی کشور افزوده می‌شود که این میزان رقمی در حدود ۱۸۷۳۰ میلیارد ریال است. لذا با این تفاسیر و با توجه به مقادیر و درصدهای بهینه مشخص می‌گردد که الگوی فعلی تخصیص نهاده با تأکید بر دستیاری به سطح تولید بیشتر بوده و چندان به موضوع ارزش افزوده توجه نشده است. همچنین بر اساس نتایج این تحقیق پیشنهاد می‌گردد تا در افزایش سهم نهاده‌های تولید به زیربخش‌های کشاورزی کشور بخش‌های دامداری، طیور، شیلات و صنایع تبدلی در اولویت بیشتری نسبت به دو بخش زراعت و باغبانی قرار گیرند.

فهرست منابع

۱. اکبری ن. زاهدی کیوان. م. ۱۳۸۸. کاربرد مدل های برنامه ریزی در اقتصاد و مدیریتی
انتشارات جهاد دانشگاهی، دانشگاه اصفهان.
۲. صادقی س. ح. نیک کامی د. جلیلی خ. ۱۳۸۶. پیشنهاد سازی سوددهی کاربری اراضی
حوزه آبخیز بریموند با استفاده از برنامه ریزی خطی. فصلنامه منابع طبیعی ایران. شماره ۳.
ص ۷۷۳-۷۸۴.
۳. دهقانیان س. مotpouی ع. نصیری محلاتی م. قربانی م. ۱۳۸۰. تخصیص بهینه عوامل در
تولید انگور با تاکید بر کشاورزی پایدار در استان خراسان. مجله علوم و صنایع کشاورزی.
جلد ۱۵. ص ۱۴۳-۱۵۳.
۴. مهرابی بشر آبادی ح. ۱۳۸۴. بررسی بهره وری و تخصیص عوامل تولید در محصولات
باغی استان کرمان. دو فصلنامه علوم و صنایع کشاورزی. شماره ۱. ص ۱۲۹-۱۳۶.
۵. خادمی زارع ح. فاطمی قمی س. م. ت. آریانزاد، م ب. ق. ۱۳۸۵. توسعه یک الگوریتم برای
تخصیص و تسطیح منابع محدود در برنامه ریزی تولید چند مرحله ای و چند محصولی و
چند پریودی. فصلنامه امیرکبیر. شماره ۶۴. ص ۴۳.
۶. محمدی د. ۱۳۸۷. تخصیص بهینه منابع در زراعت گندم در استان فارس. پایان نامه
کارشناسی ارشد رشته اقتصاد کشاورزی. دانشگاه شیراز.
۷. نبیان ص. ۱۳۸۴. بررسی بهره وری و تخصیص بهینه عوامل تولید گوشت مرغ در دو
بخش تعاونی و خصوصی در استان کرمان. پنجمین کنفرانس اقتصاد کشاورزی ایران.
۸. نظری م. ر. مقیسه س. ۱۳۸۸. تحلیل بهره وری و تخصیص بهینه عوامل تولید سویا.
فصلنامه علوم کشاورزی. شماره ۲۵. ص ۳۴-۴۱.
۹. دبرتین د. آل. ۱۳۷۶. اقتصاد تولید کشاورزی. ترجمه دکتر محمدقی موسی نژاد و دکتر
رضانجارزاده. انتشارات موسسه تحقیقات اقتصادی. دانشگاه تربیت مدرس.
۱۰. کریمی ف. زاهدی کیوان. م. ۱۳۸۹. تخصیص بهینه اعتبارات بانکی به متقاضیان در بخش
های مختلف کشاورزی به کمک منطق فازی. فصلنامه پژوهشها و سیاستهای اقتصادی.
شماره ۵۶. ص ۵۳.
۱۱. اکبری ن. شریف. م. ۱۳۸۷. اقتصاد کشاورزی. انتشارات دانشگاه علامه طباطبائی. چاپ
چهارم.
12. Cheng, H.2003. Analysis of panel data. Cambridge University Press.

13. Baltagi, B.H.2006. Panel data econometrics: Theoretical contributions and empirical applications. Emerald Group Publishing.
14. Duffin, R.J & Peterson C.Z. 2006. Geometric Programming—Theory and Application. Journal of Mathematical Analysis and Applications, Vol. 69. Pages:107-117
15. Jefferson, T.R.2005. Geometric Programming and its Theory. New Zealand Operational Research, Vol. 6, Pages: 109-136.
16. Jefferson, T.R & Mills G.J. 2007. Generalized Geometric Programming with Applications to Various Problems of Operations Research. Proceedings of the 3rd National Conference of the Australian Society for Operations Research. Pages: 185-198.
17. Meijerink, G. & Roza P.2007. The role of agriculture in economic development. Markets, Chains and Sustainable Development Strategy and Policy Paper. Vol:5
18. Augustine, T and D, Slottje (2008). Exchange-Rate Volatility in Latin America and its Impact on Foreign Trade, International review of economics and finance, 17, 1, 33-44.
19. Cherry Qi, Q (2004). The effect of real exchange rate volatiliy on trade performance-The case in Indonesia in the 1990s, Simon Fraser University.
20. Cho, G , I, Sheldon and S, Mccorriston (2000). Exchange rate misalighment and agricultural trade, American agricultural economics association, annual meeting21824.
21. Choudhry, T (2008). Exchange rate volatility and United Kingdom Trade: Evidence from Canada, Japan and New Zealand, Empire econ, 35,607-619.
22. Doroodian, K (1999). Does exchange rate volatility deter international trade in Developing countries? Journal of Asian Economics, 10, 465–474.
23. Pickard, J, (2003). Exchange rate volatility and bilateral tradeflows: an analysis of u.s demand for certain steel products from Canada and Mexico.
24. Sheldon, I, (2003), Exchange Rate Uncertainty and Agricultural Trade, conference on, Agricultural Competitiveness and World Trade Liberalization: Implications of the WTO and NAFTA”, Fargo, ND, May 29-30, 2003.

-
25. Wang, K and C, Barrett (2002), a New Look At the Trade Volume Effects of Real Exchange Rate Risk.

پیوست‌ها

جدول ۱- برآورد تابع تولید برای بخش زراعت

برآورد تابع تولید برای بخش زراعت						نام متغیر				
t آماره	RANDOM EFFECT	t آماره	FIXED EFFECT	t آماره	POOLING					
۷.۴۱ (۰-۰۱۱)	-۰.۹	۷.۴۳ (۰-۰۲۲)	۱-۰۳	۷.۵۹ (۰-۰۴۴)	۱-۰۲	LNL				
۲.۲۵ (۰-۰۰۸)	۱-۰۴	۲.۴۹ (۰-۰۱۲)	-۰-۹	۲.۴۵ (۰-۰۲۲)	-۰-۸	LNI				
۳.۹۶ (۰-۰۲۲)	-۰.۱۴	۴.۰۹ (۰-۰۰۷)	-۰.۱۳	۴.۰۲ (۰-۰۱۳)	-۰.۱۶	LNE				
۵.۹۸ (۰-۰۳۱)	-۰.۹۷	۵.۴۱ (۰-۰۴۰)	۱-۰۲	۵.۴۲ (۰-۰۴۵)	۱-۰۳	عرضه از مبداء				
۸۸.۳۲		۸۰.۲۵		۸۱.۲۵		R2				
۵۱.۲۶ (۰-۰۴۹)						آزمون F لیمر				
۷.۵۶ (۰-۱۷۷)						آزمون هاسمن				
۸.۴۵ (۰-۰۳۵)						آزمون LM				
۱-۰۵		۱-۰۵		۱-۰۵		تعداد مشاهدات				

منبع: یافته‌های تحقیق

جدول ۲- برآورد تابع تولید برای بخش دامداری

برآورد تابع تولید برای بخش دامداری						نام متغیر				
t آماره	RANDOM EFFECT	t آماره	FIXED EFFECT	t آماره	POOLING					
۴.۳۱ (۰-۰۴۲)	-۰.۱۲	۴.۲۰ (۰-۰۱۲)	-۰.۱۱	۴.۲۶ (۰-۰۲۲)	-۰-۹	LNL				
۳.۶۸ (۰-۰۴۶)	-۰.۹۲	۳.۲۵ (۰-۰۲۶)	-۰.۹۵	۳.۱۲ (۰-۰۰۱)	۱-۱۲	LNI				
۰.۳۶ (۰-۰۴۹)	-۰.۳۵	۰.۵۳ (۰-۰۳۵)	-۰.۲۲	۰.۴۶ (۰-۰۲۲)	-۰.۶۲	LNE				
-۸.۲۶ (۰-۰۴۱)	-۲-۱۲	-۸.۳۱ (۰-۰۴۲)	-۲-۲۶	-۸.۴۵ (۰-۰۴۶)	-۲-۱۹	عرضه از مبداء				
۸۸.۰۶		۸۱.۱۴		۸۱.۹۲		R2				
۴۸.۱۳ (۰-۰۰۴)						آزمون F لیمر				
۵.۲۲ (۰-۰۸۹)						آزمون هاسمن				
۷.۲۲ (۰-۰۳۵)						آزمون LM				
۱-۰۵		۱-۰۵		۱-۰۵		تعداد مشاهدات				

منبع: یافته‌های تحقیق

جدول ۳- برآورد تابع تولید برای بخش با غبانی

برآورد تابع تولید برای بخش با غبانی						نام متغیر				
t آماره	RANDOM EFFECT	t آماره	FIXED EFFECT	t آماره	POOLING					
۳.۱۲ (۰-۰۱۵)	-۰.۲۴	۳.۲۶ (۰-۰۱۲)	-۰.۲۱	۳.۴۲ (۰-۰۰۴)	-۰.۲۵	LNL				
۰.۳۶ (۰-۰۲۴۰)	۱-۰۵	۰.۱۹ (۰-۰۰۷)	۱-۰۲	۰.۱۳ (۰-۰۰۱)	-۰-۹۸	LNI				
۱-۰۲ (۰-۰۳۹)	-۰-۰۸	۱.۱۴ (۰-۰۴۸)	-۰-۰۹	۱-۰۳ (۰-۰۴۷)	-۰-۰۷	LNE				
-۴.۵۳ (۰-۰۲۲)	-۰-۰۲۰	-۴.۵۶ (۰-۰۴۲)	-۰-۰۲۶	-۴.۲۳ (۰-۰۴۲)	-۰-۰۲۲	عرضه از مبداء				
۹۰.۴۲		۸۴.۴۸		۸۱.۵۶		R2				
۳۷.۲۶ (۰-۰۴۹)						آزمون F لیمر				
۴.۳۶ (۰-۰۲۵۶)						آزمون هاسمن				
۶.۲۴ (۰-۰۱۶)						آزمون LM				
۹-۰۶		۹-۰۶		۹-۰۶		تعداد مشاهدات				

منبع: یافته‌های تحقیق

جدول ۴- برآوردتابع تولید برای بخش طیور

برآورد تابع تولید برای بخش طیور						نام متغیر
t آماره	RANDOM EFFECT	t آماره	FIXED EFFECT	t آماره	POOLING	
۰.۴۶ (۰.۰۰۴)	-۰.۹	۰.۷۶ (۰.۰۰۲)	۱.۳	۰.۴ (۰.۰۰۴)	-۰.۷	LNL
۲.۵۳ (۰.۰۱۵)	-۰.۸۷	۲.۷۶ (۰.۰۱۵)	-۰.۹۵	۲.۸۳ (۰.۰۱۶)	-۰.۷۳	LNI
۷.۲۵ (۰.۰۳۳)	-۰.۲۶	۷.۵۳ (۰.۰۳۵)	-۰.۳۲	۷.۶۳ (۰.۰۳۳)	-۰.۲۹	LNE
-۴.۲۲ (۰.۰۰۶)	-۰.۸۴	-۴.۶۲ (۰.۰۰۶)	-۰.۷۳	-۴.۷۵ (۰.۰۱۲)	-۰.۸۲	عرضه از میدان
۸۹.۲۳		۸۶.۴۷		۸۷.۲۵		R2
۵۵.۱۲ (۰.۰۱۳)						آزمون F لیمر
۴.۰۵ (۰.۱۲۴)						آزمون هاسمن
۶.۶۳ (۰.۰۰۲)						آزمون LM
۸۴		۸۴		۸۴		تعداد مشاهدات

منبع: یافته های تحقیق

جدول ۵- برآورد تابع تولید برای بخش شیلات

برآورد تابع تولید برای بخش شیلات						نام متغیر
t آماره	RANDOM EFFECT	t آماره	FIXED EFFECT	t آماره	POOLING	
۳.۶۶ (۰.۰۱۰)	-۰.۱۰	۳.۲۶ (۰.۰۰۴)	-۰.۱۱	۳.۴۰ (۰.۰۰۲)	-۰.۹	LNL
۸.۷۵ (۰.۰۰۱)	۱.۰۶	۹.۰۲ (۰.۰۰۲)	-۰.۹۲	۸.۶۵ (۰.۰۰۴)	-۰.۸۵	LNI
۶.۸۶ (۰.۰۰۴)	-۰.۲۵	۷.۰۳ (۰.۰۰۲)	-۰.۱۹	۶.۸۲ (۰.۰۰۱)	-۰.۲۱	LNE
-۴.۵۴ (۰.۰۰۳۶)	-۰.۷۴	-۴.۹۸ (۰.۰۰۱)	-۰.۵۴	-۴.۳۱ (۰.۰۰۱۲)	-۰.۵۲	عرضه از میدان
۸۱.۵۲		۸۷.۴۶		۸۱.۲۲		R2
۵۹.۲۲ (۰.۰۰۴)						آزمون F لیمر
۰.۰۸۹ (۰.۰۰۹)						آزمون هاسمن
۸۹.۳۵ (۰.۰۳۵)						ناهضتی واریانس
۶۳		۶۳		۶۳		تعداد مشاهدات

منبع: یافته های تحقیق

جدول ۶- برآورد تابع تولید برای بخش صنایع تبدیلی و تکمیلی

برآورد تابع تولید برای بخش صنایع تبدیلی و تکمیلی						نام متغیر
t آماره	RANDOM EFFECT	t آماره	FIXED EFFECT	t آماره	POOLING	
۰.۰۵ (۰.۰۲۹)	-۰.۱	۰.۵۶ (۰.۰۳۱)	-۰.۱	۰.۸۹ (۰.۰۰۳)	-۰.۴	LNL
۷.۵۹ (۰.۰۰۵)	۱.۱۵	۸.۹۶ (۰.۰۰۲)	۱.۰۷	۹.۰۵ (۰.۰۰۱)	۱.۱۲	LNI
۴.۰۳ (۰.۰۰۶)	-۰.۳۶	۳.۰۹ (۰.۰۰۲)	-۰.۲۳	۴.۲۳ (۰.۰۰۱)	-۰.۲۸	LNE
-۳.۹۹ (۰.۰۰۴)	-۲.۵۶	-۳.۰۶ (۰.۰۰۲)	-۲.۸۱	-۳.۱۶ (۰.۰۰۲)	-۲.۳۶	عرضه از میدان
۸۸.۲۲		۹۰.۵۳		۸۳.۵۶		R2
-۰.۵۶ (۰.۰۰۷۸)						آزمون F لیمر
۴۷۸.۵۶ (۰.۰۱۹)						F آزمون
۱.۰۴۶ (۰.۱۵۲)						آزمون هاسمن
۳۶.۴۲ (۰.۰۵۴)						ناهضتی واریانس
۷۵		۷۵		۷۵		تعداد مشاهدات

منبع: یافته های تحقیق

تعیین الگوی بهینه تخصیص نهاده‌های تولید به زیربخش‌های کشاورزی

جدول ۷- مقادیر بهینه و فعلی تخصیص نهاده‌های تولید

عنوان زیر بخش	نیروی کار (نفر)		حجم سرمایه گذاری (میلیون ریال)		انرژی و سخت (کلو ژول)	
	مقدار بهینه	مقدار فعلی	مقدار بهینه	مقدار فعلی	مقدار بهینه	مقدار فعلی
زراعت	۲۰۲۸۰۰	۲۲۶۳۵۰	۱۷۱۵۸۱	۲۲۲۲۹۰	۱۰۹۴۱۲۳۶۲۷۳	۱۱۹۶۷۰۱۶۵۴۸
باغبانی	۱۰۳۰۷۵۰	۱۱۹۲۵۰	۵۷۱۸۶	۸۲۶۰۲	۲۷۲۵۲۲۴۰۶۸	۲۰۷۷۲۵۰۸۲۷
دامداری	۷۰۵۲۵۰	۵۹۶۷۵۰	۱۲۲۴۲۴	۱۱۴۲۷۲	۴۱۰۳۰۰۱۱۰۲	۶۱۵۴۵۰۱۶۵۳
طیور	۲۷۹۷۵۰	۲۱۷۰۰	۶۹۸۹۴	۵۷۱۸۶	۲۷۶۱۰۸۴۲۴۴	۲۰۷۷۲۵۰۸۲۷
شیلات	۱۶۲۷۵۰	۲۷۹۷۵	۲۵۴۱۶	۱۲۷۰۸	۲۴۱۹۱۶۷۵۸۵	۲۲۹۲۱۶۷۲۱۰
صنایع تبدیلی	۱۰۸۵۰۰	۱۶۲۷۵	۱۷۷۹۱۲	۱۴۶۱۴۲	۹۲۲۱۷۵۲۴۸۰	۷۵۲۲۱۶۸۲۸۷
مجموع	۵۴۲۵۰۰	۵۴۲۵۰۰	۶۲۵۴۰۰	۶۲۵۴۰۰	۲۴۱۹۱۶۷۵۸۵	۲۴۱۹۱۶۷۵۸۵

منبع: یافته‌های تحقیق

جدول ۸- درصد های بهینه و فعلی تخصیص نهاده‌های تولید

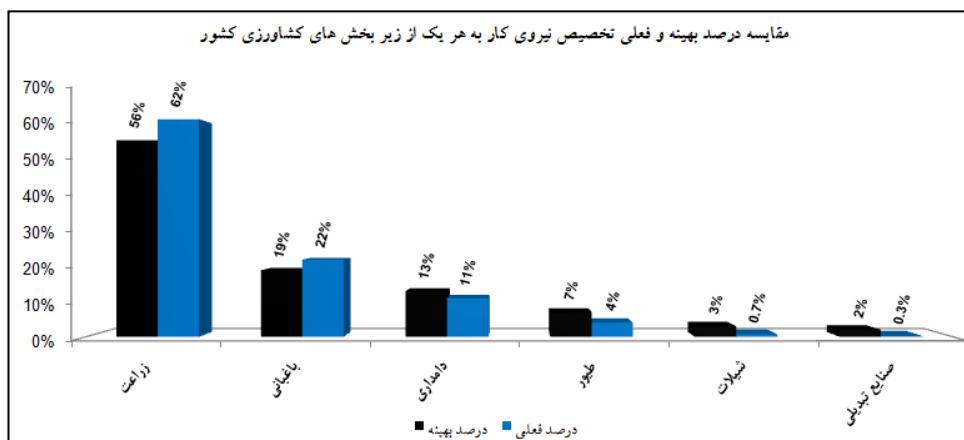
عنوان زیر بخش	نیروی کار (نفر)			حجم سرمایه گذاری (میلیون ریال)			انرژی و سخت (کلو ژول)		
	درصد بهینه	درصد فعلی	درصد تغییر	درصد بهینه	درصد فعلی	درصد تغییر	درصد بهینه	درصد فعلی	درصد تغییر
زراعت	۵۶%	۶۲%	-۶%	۲۷%	۳۵%	-۸%	۲۲%	۲۵%	-۳%
باغبانی	۱۹%	۲۲%	-۲%	۹%	۱۳%	-۴%	۸%	۹%	-۱%
دامداری	۱۲%	۱۱%	۲%	۲۱%	۱۸%	۲%	۱۲%	۱۸%	-۶%
طیور	۷%	۴%	۳%	۱۱%	۹%	۲%	۱۱%	۹%	۲%
شیلات	۲%	+۰%	۲%	۴%	۲%	۲%	۱۰%	۷%	۳%
صنایع تبدیلی	۲%	+۰%	۲%	۲۸%	۲۳%	۵%	۲۷%	۲۲%	۵%
مجموع	۱۰۰%	۱۰۰%	+۰%	۱۰۰%	۱۰۰%	+۰%	۱۰۰%	۱۰۰%	+۰%

منبع: یافته‌های تحقیق

جدول ۹- درصد های بهینه و فعلی میزان تولید و ارزش افزوده زیربخش های کشاورزی کشور

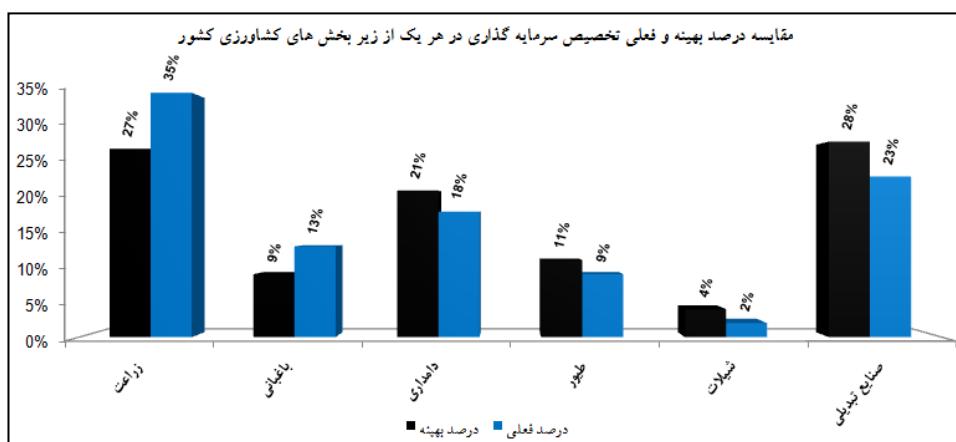
عنوان زیر بخش	بر اساس الگوی بهینه		بر اساس الگوی فعلی		درصد های تغییر در حجم و ارزش افزوده تولید
	حجم تولید (تن)	مجموع ارزش افزوده (میلیون ریال)	حجم تولید (تن)	مجموع ارزش افزوده (میلیون ریال)	
زراعت	۵۶۰۰۰۰۰	۶۷۲۰۰۰۰	۷۴۵۰۰۰۰	۸۹۴۰۰۰۰	-۲۴.۸%
باغبانی	۱۱۱۰۰۰۰	۴۱۰۷۰۰۰۰	۱۷۱۰۰۰۰۰	۶۳۲۷۰۰۰۰	-۳۵.۱%
دامداری	۸۲۰۰۰۰۰	۱۰۲۰۰۰۰۰	۷۰۰۰۰۰۰	۸۷۰۰۰۰۰۰	۱۷.۱%
طیور	۶۲۰۰۰۰۰	۶۰۱۴۰۰۰۰	۴۷۰۰۰۰۰	۴۰۰۹۰۰۰۰	۳۱.۳%
شیلات	۱۸۰۰۰۰۰	۱۶۰۴۰۰۰۰	۷۰۰۰۰۰	۵۲۳۰۰۰۰	۱۵۷.۱%
صنایع تبدیلی	۵۵۰۰۰۰۰	۱۰۰۵۰۰۰۰	۴۲۰۰۰۰۰	۷۶۸۶۰۰۰۰	۳۱.۰%
مجموع تولیدات (تن)	۸۸۸۰۰۰۰		۱۰۱۲۰۰۰۰		-۱۷.۹%
مجموع ارزش افزوده تولید شده (میلیون ریال)	۲۸۷۵۸۰۰۰۰		۳۶۸۸۵۰۰۰۰		۵.۱%

منبع: یافته‌های تحقیق

شکل ۱- درصد های بهینه و فعلی تخصیص نیروی کار به هر یک از زیربخش های کشاورزی کشور

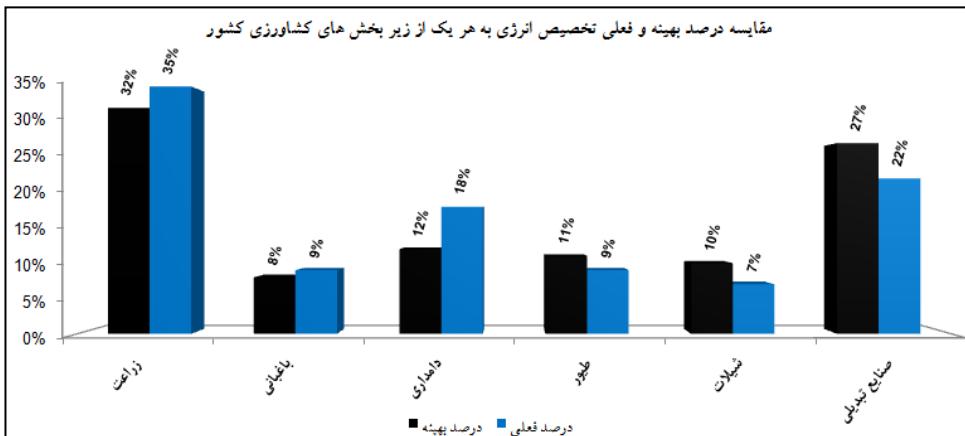
منبع: یافته های تحقیق

شکل ۲- درصد های بهینه و فعلی تخصیص سرمایه گذاری در هر یک از زیربخش های کشاورزی کشور

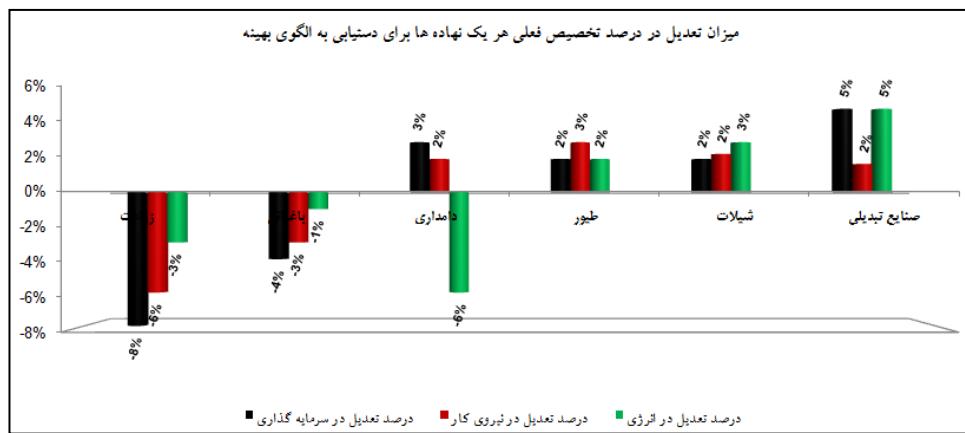
منبع: یافته های تحقیق

تعیین الگوی بهینه تخصیص نهاده‌های تولید به زیربخش‌های کشاورزی

شکل ۳ - درصدهای بهینه و فعلی تخصیص انرژی به هر یک از زیربخش‌های کشاورزی کشور

منبع: یافته‌های تحقیق

شکل ۴ - میزان تعدیل در درصدهای تخصیص فعلی هر یک از نهاده‌ها

منبع: یافته‌های تحقیق